

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion
Craiu Nicolae
Cobăneanu Ala

judecând, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020, în cauza penală privind-l pe

COJOCARU Mihail XXXXXX, născut la
xx xxxxxx xxxx în r-nul XXXXXXX, s. XXXXXXX,
domiciliat în mun. XXXXXX, or. XXXXXX, str.
XXXXXX xx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.11.2017 – 06.11.2018;

Instanța de apel: 26.11.2018 – 05.03.2019;

09.01.2020 – 03.03.2020;

Instanța de recurs: 10.06.2019 – 28.11.2019;

09.06.2020 – 04.08.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 06 noiembrie 2018, a fost încetat procesul penal în privința lui Cojocaru Mihail privind învinuirea în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție.

Cojocaru Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la

răspundere contravențională.

De asemenea, prin sentință a fost soluționată și soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, *potrivit rechizitoriului* Cojocaru Mihail, fiind împreună cu o persoană în privința căruia cauza penală a fost încetată în legătură cu împăcarea părților, la 13 iulie 2016, aproximativ la ora 16:40, fără consimțământul proprietarului, ilegal au pătruns în curtea casei de locuit situată pe str. XXXXXXX or. XXXXXXX, mun. XXXXXX, care aparține lui Gandrabura N., iar la cerința ei de a părăsi domiciliul, aceștia au refuzat și au rămas pe teritoriul indicat, până ce partea vătămată a solicitat intervenția colaboratorilor de politie.

Prima instanță a indicat că acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, ca violarea de domiciliu, adică pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, cât și refuzul de a părăsi domiciliul la cererea proprietarului.

Totodată, prima instanță a recalificat acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail în baza art. 335 Cod contravențional – samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, fără a se cauza vreo daună considerabilă persoanei.

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cojocaru Mihail să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse de 1 an închisoare, și suspendarea condiționată a acesteia în temeiul art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- vinovăția inculpatului Cojocaru Mihail de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, a fost demonstrată pe deplin atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești prin cumulul de probe pertinente, concludente, utile, legal administrate care au fost prezentate și cercetate minuțios în instanța de judecată;

- în ședința de judecată acuzarea a administrat și prezentat instanței suficiente probe, examinate minuțios și sub toate aspectele, și dobândite în procesul urmăririi penale în mod legal, cu respectarea normelor procesuale, care demonstrează faptele comise de inculpat;

- prima instanță a examinat probele prezentate de acuzatorul de stat, însă eronat a dat apreciere circumstanțelor cauzei, care în mod direct se află în raport cu vinovăția inculpatului;

- în acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail, în baza probelor administrate, se constată prezența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 Cod penal, iar încadrarea acțiunilor inculpatului de către instanța de judecată conform prevederilor art. 335 Cod contravențional, este neîntemeiată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, a fost admis apelul declarat, casată sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cojocaru Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 an închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, Cojocaru Mihail, fiind împreună cu o persoană în privința căreia cauza penală a fost încetată în legătură cu împăcarea părților, la 13.07.2016, aproximativ la ora 16:40, fără consimțământul proprietarului, ilegal au pătruns în curtea casei de locuit situată pe str. Xxxxxx xx, or. Xxxxxxx, mun. Xxxxxxx, care aparține lui Gandrabura N., iar la cerința ei de a părăsi domiciliul, aceștia au refuzat și au rămas pe teritoriul indicat, până ce partea vătămată a solicitat intervenția colaboratorilor de poliție.

Instanța de apel a notat că acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail urmează a fi calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, ca violarea de domiciliu, adică pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, cât și refuzul de a părăsi domiciliul la cererea proprietarului.

În continuare, instanța de apel a atestat că prima instanță eronat a apreciat probele, fără a ține cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a indicat că, analizând și apreciind declarațiile inculpatului prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității le-a apreciat ca fiind neveridice, deoarece inculpatul oferă astfel de declarații cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală ce survine pentru fapta prejudiciabilă comisă, mai mult, instanța de apel a considerat că inculpatul indirect, recunoaște fapta imputată or acesta a comunicat că a intrat în ograda părții vătămate, dar fără intenția de a fura ceva.

Instanța de apel a specificat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, este demonstrată prin:

- declarațiile părții vătămate Gandrabura Nadejda din prima instanță și din apel (f.d. 123-124);

- declarațiile martorilor Cojocaru Grigore, Guțan Valentin, Gandrabura

Dumitru;

- plângerea depusă la 01.08.2017, de către Gandrabura Nadejda, (f.d. 5);
- procesul - verbal de cercetare la fața locului cu planșă fotografică din 11.08.2017 (f.d. 5B);
- ordonanța de ridicare din 01.08.2017 (f.d. 17);
- procesul - verbal de ridicare din 01.08.2018 (f.d. 18);
- procesul - verbal de examinare a obiectului din 04.08.2017, prin care a fost examinat un disc de model DVD-R 4.7 Gb, cu secvențe video (f.d. 20);
- planul geometric al bunului imobil și planul reprezentării părților componente ale clădirilor (f.d. 22-23).

Totodată, instanța de apel a indicat că din analiza declarațiilor martorilor și a părții vătămate, prin prisma rigorilor stipulate la art. 101 Cod de procedură penală, rezultă că aceste declarații sunt veridice, poartă un caracter consecvent și indică asupra faptului că, inculpatul a pătruns în ograda părții vătămate fără permisiunea acesteia, fără a o anunța că urmează să efectueze lucrări de reparație, circumstanțe ce în opinia instanței de apel se încadrează în componența infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a stabilit că în speță, în acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail s-a constatat prezența atât a pătrunderii ilegale cât și a rămânerii ilegale în domiciliul părții vătămate, refuzul de a părăsi locul în care se afla.

De asemenea, instanța de apel a reținut că latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 179 Cod penal, se caracterizează prin intenție directă, și anume, inculpatul Cojocaru Mihail fiind conștient de caracterul ilegal al pătrunderii și rămânerii, fără consimțământul părții vătămate Gandrabura Nadejda, a pătruns în domiciliul ultimei, fără a o înștiința preventiv, încălcându-i astfel dreptul la inviolabilitatea domiciliului.

Astfel, instanța de apel a conchis că în acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail, în baza probelor administrate, se constată prezența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 Cod penal, iar încadrarea acțiunilor inculpatului de către prima instanță în baza prevederilor art. 335 Cod contravențional, este neîntemeiată.

Referitor la pedeapsă, instanța de apel a menționat că ține cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, de gradul și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, că circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, inculpatul anterior nu a fost judecat, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, nu a întreprins careva acțiuni de denaturare a

probelor sau influențării examinării juste a cauzei, concluzionând că în privința acestuia urmează a fi stabilită o pedeapsă de 1 an închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal, ce va fi echitabil în privința inculpatului. La acest aspect, instanța de apel a mai ținut cont de comportamentul pozitiv al inculpatului după comiterea faptei prejudiciabile.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Scrob Mihail în numele inculpatului Cojocaru Mihail, care indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că:

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- în speța dată, sunt prezente relații civile între vecini, care urmau să fie soluționate pe cale civilă, nu pe cale penală. În acest sens, în prevederile din dispoziția alin. (1) art. 391 Cod civil, se indică faptul că la accesul pe terenul altuia, orice proprietar este obligat ca, după primirea unui aviz scris sau verbal, să permită vecinului accesul pe teritoriul său, după caz, pentru efectuarea și întreținerea unei construcții, plantații și efectuarea unor alte lucrări pe terenul vecin;

- prima instanță cu certitudine a constatat, că Cojocaru Mihail a pătruns în curtea casei (grădina) părții vătămate Gandrabura N., situate pe str. XXXXXXXX XX, or. XXXXXX, mun. XXXXXXXX, pentru a efectua lucrările de reparație a țevii de eșapament a beciului, proprietate privată a părinților săi, care se află în afara ogrăzii (grădinii), părții vătămate. Anterior, tatăl acestuia, Cojocaru Grigore, de 3 ori s-a adresat către primarul Guțan Valentin, privind necesitatea purtării discuțiilor cu partea vătămată, întru a-i permite să pătrundă în ogradă (grădină), pentru finisarea lucrărilor de reparație la beci, care a fost inundat în urma ploilor. În acest context, prima instanță a conchis, că nu s-au constatat elementele infracțiunii, prevăzute de art. 179 alin. (1) Codul penal, fiind absentă latura subiectivă a infracțiunii incriminate;

- în sensul art. 6 al Convenției Europene, noțiunea de „acuzatie în materie penală” este distinctă de noțiunea „drepturi și obligații cu caracter civil”, astfel, în cauza *Ringvold vs Norvegia*, Curtea Europeană a notat că „faptul că o lege, care poate permite o cerere de despăgubire în virtutea dreptului cu privire la prejudiciu, include și elemente obiective constitutive ale unei infracțiuni penale, nu reprezintă, în pofida gravității acestei infracțiuni, un motiv suficient pentru a considera că o persoană responsabilă de obligație cu caracter civil, să fie acuzată de o infracțiune penală”.

5.1. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 noiembrie 2019, a fost admis recursul declarat, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel deși a pronunțat o nouă hotărâre de condamnare potrivit modului stabilit pentru prima instanță, aceasta nu a respectat rigorile stipulate la art. 394 alin. (4) pct. 5) Cod de procedură penală, ce prevăd structura și conținutul părții descriptive a unei sentințe și a notat în decizia sa, după ce a constatat fapta săvârșită de inculpatul Cojocaru Mihail că „*organul de urmărire penală urmează să califice fapta în baza art. 179 alin. (1) Cod penal*”, fără a face o încadrare juridică proprie a faptei constatate, ce afectează corectitudinea deciziei instanței de apel și nu poate fi acceptat de instanța de recurs ordinar.

Totodată, Colegiul penal lărgit, a identificat că instanța de apel în decizia sa (f.d.187) în fapta constatată, a indicat greșit data săvârșirii infracțiunii „13.07.2016”, deși din materialele cauzei penale (f.d. 1, 5, 53), rezultă că infracțiunea a fost săvârșită la 26.07.2017.

Mai mult, Colegiul penal lărgit a constatat că, deși instanța de apel face referire în partea descriptivă a deciziei sale (f.d. 189), la declarațiile martorului Cojocarii Grigore, Guțan Valentin, Gandrabura Dumitru, se atestă că în procesul-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 172-181), lipsesc careva consemnări care ar confirma că aceste declarații ar fi fost verificate prin citire de către instanța de apel în ședința de judecată, fapt ce contravine cerințelor stipulate de art. 414 alin. (1), (2), (6) Cod de procedură penală, în care se stipulează că: „Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal și că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal” și de art. 24 alin. (3) Cod de procedură penală, ce prevede că: „Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură”.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit a menționat că în partea descriptivă a

deciziei instanței de apel (f.d. 184), a fost indicat greșit numele inculpatului „Cojocarii Mihail”, deși, conform extrasului din Registrul de Stat al Populației (f.d. 48), corect este „Cojocaru Mihail”.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020, a fost admis apelul procurorului, inclusiv din oficiu, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului pentru prima instanță, prin care:

Cojocaru Mihail a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

7.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că prima instanță a apreciat incorect starea de fapt și eronat a ajuns la concluzia că în acțiunile lui Cojocaru Mihail sunt prezente semnele contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional și a încetat procesul penal pe motiv că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

Instanța de apel a constatat, că inculpatul Cojocaru Mihail se învinuiește de faptul că, fiind împreună cu *cet. Conovalov Iuri Alexandr*, la 26 iulie 2016, aproximativ la ora 16.40, fără consimțământul proprietarului, ilegal au pătruns în curtea casei de locuit situată pe str. Xxxxxx xx, or. Xxxxxx, mun. Xxxxxx, care aparține *cet. Gandrabura N.*, iar la cerința ei de a părăsi domiciliul, aceștia au refuzat și au rămas pe teritoriul indicat, până ce partea vătămată a solicitat intervenția colaboratorilor de poliție.

Acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail au fost calificate de către organul de urmărire penală conform art. 179 alin. (1) Cod penal – violare de domiciliu, adică pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, cât și refuzul de a părăsi domiciliul la cererea proprietarului.

A reținut instanța de apel că acuzarea, a prezentat în ședința de judecată următoarele probe în învinuirea adusă inculpatului Cojocaru Mihail în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod Penal:

- *declarațiile părții vătămate Gandrabura N.*, care a declarat că la data de 26.06.2017, aproximativ la ora 16.00, l-a observat pe acoperișul casei pe *cet. Canavalov Iurii* și pe Cojocaru Mihail în ograda sa, observând că au fost efectuate lucrări de reparație. Astfel, Conovalov Iurii i-a comunicat că urmează să efectueze lucrările de reparație, întrucât apa se scurge în bunul imobil. Le-a comunicat acestora că trebuiau să ceară permisiunea pentru efectuarea lucrărilor și să părăsească ograda, or, o să apeleze la organele de poliție, însă aceștia au continuat lucrările de reparație. Referitor la lucrările de reconstrucție a bunului imobil a discutat cu primarul, însă Cojocaru Grigore nu s-a adresat cu vreo solicitare pentru efectuarea lucrărilor. La fel a concretizat că, au fost depuse 3

cereri la primărie întru efectuarea lucrărilor de reparație (f.d.9).

- *declarațiile martorului Cojocaru Grigore*, care a declarat că, s-a deplasat la primar pentru a solicita permisiunea de efectuare a lucrărilor de reparație a țevii de eșapament care se află în ograda lui Gandrabura N. După ce au procurat materialele de construcție, s-au deplasat la partea vătămată pentru a solicita permisiunea de a face lucrările de reparație, însă ultima nu se afla la domiciliu și astfel a început lucrările de reparație, iar peste ceva timp a auzit strigăte de la partea vătămată, precum că nu a permis să fie efectuate careva lucrări. Nu a primit permisiunea din partea părții vătămate întru efectuarea lucrărilor de reparație;

- *declarațiile martorului Guțan Valentin*, care a declarat că, aproximativ în anul 2016, a parvenit o cerere din partea cet. Cojocaru privind efectuarea lucrărilor de reparație, întrucât nu dispune de permisiunea lui Gandrabura N. și în urma discuțiilor, s-a decis că Cojocaru va efectua lucrările de reparație, iar Gandrabura N. nu îi va crea careva obstacole. În anul 2017, între Cojocaru Grigore și Gandrabura Nadejda s-a iscat un nou conflict sub aspectul că au pătruns în ograda părții vătămate.

- *declarațiile martorului Gandrabura Dumitru*, care a declarat că, la data de 16-17 iulie 2017, aproximativ ora 16.00, a fost telefonat de către Gandrabura N., care i-a comunicat că Cojocaru Mihail și Canavalov Iurii, au efectuat lucrări de reparație în ograda părții vătămate, și au refuzat să părăsească ograda.

- *plângerea depusă la 01.08.2017, de către Gandrabura Nadejda (f.d. 5);*

- *procesul – verbal de cercetare la fața locului cu planșă fotografică din 11.08.2017 (f.d. 5);*

- *ordonanța de ridicare din 01.08.2017 (f.d. 17);*

- *procesul – verbal de ridicare din 01.08.2018 (f.d. 18);*

- *procesul – verbal de examinare a obiectului din 04.08.2017, prin care a fost examinat un disc de model DVD-R 4,7 Gb, cu secvențe video (f.d. 20);*

- *planul geometric al bunului imobil și planul reprezentării părților componente ale clădirilor (f.d. 22-23).*

Apărarea, la rândul său a prezentat în ședința de judecată următoarele probe:

- *declarațiile inculpatului Cojocaru Mihail*, că înainte de a purcede la lucru din discuția cu tatăl său, Cojocaru Grigore i-a spus că, are dreptul de a efectua lucrări de reparație a găurii de la saraiul indicat mai sus, deoarece a discutat personal cu primarul or. Cricova, cet. Guțan Valentin, și cu polițistul de sector Zaharia Ghenadie care au permis efectuarea lucrărilor de construcție. Astfel, la data de 26.07.2017 aproximativ ora 15.00 împreună cu vecinul

Conovalov a început lucrările de reparație. A coborât în grădină a început să sape un șanț mic de un hârleț pentru a putea turna mortar și a acoperi gaura care era formată, iar pe la orele 16.00 a intrat în grădină Gandrabura N. care avea un comportament neadecvat a început a striga în adresa sa, i-a spus să iasă din grădina ei, deoarece ea nu i-a permis să intre aici. El i-a spus că tatăl său s-a adresat la primar și la polițistul de sector, cu privire la permisiunea de a efectua lucrări la peretele saraiului ce aparține familiei lor, însă ea continua să strige și el a urcat pe scară plecând de la fața locului. El personal nu a cauzat careva prejudicii materiale nici morale cet. Gandrabura Nadejda. Când l-a rugat cet. Gandrabura Nadejda să iasă din grădină, a ascultat-o nu i-a reclamat nimic (f.d. 55-56);

- *extrasul din Registrul de stat al bunurilor imobile (f.d. 132);*
- *confirmarea prin care se atestă că, Cojocaru Grigore s-a adresat în adresa primarului privind permisiunea cet. Gandrabura Nadejda de a efectua lucrările de reparație (f.d. 118-121);*
- *declarațiile martorului Cojocaru Grigore, care a indicat că a avut permisiunea primarului de a efectua lucrările de construcție.*

În urma analizei probelor acuzării, cât și a probelor apărării, instanța de apel a constatat că, în acțiunile lui Cojocaru Mihail nu sunt prezente semnele infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi, violare de domiciliu, adică pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, cât și refuzul de a părăsi domiciliul la cererea proprietarului.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, în urma discuțiilor, s-a decis că Cojocaru va efectua lucrările de reparație a țevii de eșapament, iar Gandrabura Nadejda nu îi va crea obstacole, iar în anul 2017, între Cojocaru Grigore și Gandrabura Nadejda s-a iscat un nou conflict sub aspectul că au pătruns în grădina părții vătămate. Astfel, *instanța de apel a ținut să remarce faptul că inculpatul Cojocaru Mihail a intrat în grădina părții vătămate cu permisiunea primarului satului Guțan Valentin, cu scopul de a-și repara peretele găurit și a țevii de eșapament, iar potrivit prevederilor art. 391 alin. (1) Cod civil, orice proprietar este obligat ca, după primirea unui aviz scris sau verbal, să permită vecinului accesul pe teritoriul său, după caz, pentru efectuarea și întreținerea unei construcții, plantații și efectuarea unor alte lucrări pe terenul vecin.*

Colegiul penal a notat că, la caz, *intrarea lui Mihail Cojocaru, în curtea casei părții vătămate, pentru efectuarea lucrărilor de construcție, nu poate fi considerată pătrundere în domiciliu, or, acesta a intrat în grădina ultimei, fiind informat de tatăl său, Cojocaru Grigore că, a vorbit cu primarul și cu polițistul*

de sector, astfel, având permisiunea primarului, ultimii au început lucrările de reparație a țevii de eșapament.

Astfel, acuzarea de stat, aducându-i învinuirea lui Cojocaru Mihail, potrivit art. 179 alin. (1) Cod penal *urma mai întâi să verifice legalitatea acțiunilor părții vătămate, apoi să stabilească natura acestui litigiu și anume să stabilească dacă sunt prezente relații civile între vecini, care urmau să fie soluționate pe cale civilă sau pe cale penală.*

Colegiul penal a reținut că, în cazul dat nu poate fi vorba de violarea domiciliului, or, Cojocaru Mihail nu a avut intenția de a pătrunde în domiciliul părții vătămate, dar a coborât pe scară în grădina vecinei pentru efectuarea lucrărilor de reparație a țevii de eșapament, care se afla la hotar cu grădina părții vătămate, iar în urma solicitării părții vătămate de a părăsi grădina s-a conformat și a părăsit grădina vecinei, *ulterior Conovalov Iurie a numit-o pe Gandrabura Nadejda cu cuvinte necenzurate și a coborât în grădină, pentru a finisa lucrările începute și care s-a mai aflat aproximativ 15 minute.*

În viziunea instanței de apel, nu au fost prezentate probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar fi dovedit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, ultima fiind bazată în exclusivitate pe presupuneri care nu pot sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare, iar toate dubiile neînclăturate în condițiile legii urmează a fi interpretate în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Din declarațiile părții vătămate cât și ale inculpatului, instanța de apel a reținut că, este cert și dovedit că, *Cojocaru Grigore (tatăl inculpatului) obținând permisiunea primarului de a intra pe teritoriul Nadejdei Gandrabura pentru efectuarea lucrărilor de reparație a țevii de eșapament, a organizat aceste lucrări împreună cu fiul său Cojocaru Mihail și Conovalov Iuri, prin urmare nu se dovedește intenția lui Cojocaru Mihail de a pătrunde ilegal pe teritoriul părții vătămate, cât și refuzul acestuia de a-l părăsi la cererea proprietarului, or, acesta a declarat că, a pus scara pe peretele saraiului care se mărginește cu hotarul grădinii părții vătămate, a coborât în grădină și a început lucrările, la cererea Nadejdei Gandrabura de a părăsi grădina, el s-a urcat pe scară și a plecat de la fața locului, astfel se constată că, a coborât pe teritoriul vecinei pentru efectuarea lucrărilor de reparație a saraiului ce aparține familiei lor și care se mărginește cu grădina vecinei, dar nu cu scop de a-i încălca inviolabilitatea domiciliului acesteia.*

Colegiul Penal a conchis că, deși instanța de fond corect a stabilit că fapta lui Cojocaru Mihail, nu întrunește elementele infracțiunii, însă eronat a apreciat că, acțiunile lui Cojocaru Mihail se încadrează juridic în baza art. 335 Cod

contravențional – samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, fără a se cauza vreo daună considerabilă persoanei.

În acest sens, instanța de apel a reținut că nu orice exercitare a unui drept legitim sau presupus atrage răspundere penală, ci numai exercitarea dreptului în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, subsecvent celor indicate rezultă, că pentru a exercita un drept presupus sau efectiv și să fie recunoscută samavolnicie trebuie întrunite anume acele două condiții cumulative: în mod arbitrar și încălcarea ordinii stabilite, în cazul dacă nu există una din aceste două condiții nu poate fi vorba de samavolnicie.

Astfel, Colegiul a concluzionat că, pe cazul dat de către acuzare nu au fost prezentate probe suficiente, precum că inculpatul prin acțiunile sale a comis infracțiunea imputată acestuia, învinuirea adusă lui Cojocaru Mihail în comiterea faptei imputate, nefiind confirmată.

8. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul declară recurs ordinar și invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției este expusă neclar, solicită casarea deciziei și remiterea cauzei la o nouă rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, recurentul invocă următoarele motive:

- instanța de apel nu a dat aprecierea cuvenită probelor pertinente și concludente, prin ce a admis încălcarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală;

- adoptând o soluție radical diferită cu concluziile rezumate de prima instanță, instanța de apel urma să procedeze ea însăși la o nouă apreciere a probelor din dosar, evaluându-le în mod direct, totodată urmând să verifice dacă argumentele oferite de instanța inferioară sunt întemeiate și să pronunțe o hotărâre cu caracter autonom;

- la caz, în acțiunile inculpatului s-a constatat prezența atât a pătrunderii ilegale cât și a rămânerii ilegale în domiciliul părții vătămate, refuzul de a părăsi locul în care se afla;

- inculpatul fiind conștient de caracterul ilegal al pătrunderii și rămânerii, fără consimțământul părții vătămate Gandrabura Nadejda în domiciliul său, încălcându-i astfel dreptul la inviolabilitatea domiciliului;

- acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail, în baza probelor administrate, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, iar soluția instanței de apel privind achitarea inculpatului de sub

acuzăția adusă, este neîntemeiată.

- vina inculpatului Cojocaru Mihail în comiterea infracțiunii imputate, este demonstrată prin; *declarațiile părții vătămate Gandrabura Nadejda*, care fiind audiată la toate etapele judecării cauzei (în prima instanță și cea de apel) a reiterat poziția sa, că, la 17 iunie 2017, aproximativ la ora 16.00, l-a observat pe acoperișul casei cet. Canavalov Iurii, și pe Cojocaru Mihail că se afla în ograda ei, efectuând lucrări de reparație, fără permisiunea ei. Referitor la lucrările de reconstrucție a bunului imobil a discutat cu primarul, însă Cojocaru Grigore nu s-a adresat cu nici o solicitare pentru efectuarea lucrărilor; *declarațiile martorului Cojocaru Grigore* (tatăl inculpatului) că, s-a deplasat la primar întru a solicita permisiunea pentru a efectua lucrările de reparație a țevii de eșapament care se află în ograda Nadejdei Gandrabura și după ce au procurat materialele de construcție s-a deplasat la partea vătămată pentru a solicita permisiunea de a face lucrările de reparație, însă ultima nu se afla la domiciliu, începând lucrările de reparație în lipsa ei; *declarațiile martorului Gandrabura Dumitru* că, la data de 16-17 iulie 2017, aproximativ ora 16.00, a fost telefonat de către Gandrabura Nadejda, care i-a comunicat că Cojocaru Mihail și Canavalov Iurii, au efectuat lucrări de reparație în ograda părții vătămate, și au refuzat să părăsească ograda.

- instanța de apel nu a depus un minim efort în vederea aprecierii și evaluării altor probe care au fost administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în instanțele de judecată privind acuzațiile aduse inculpatului cum ar fi: plângerea depusă la 01.08.2017, de către Gandrabura Nadejda (f.d. 5); procesul - verbal de cercetare la fața locului cu planșă fotografică din 11.08.2017 (f.d. 5); ordonanța de ridicare din 01.08.2017 (f.d. 17); procesul - verbal de ridicare din 01.08.2018 (f.d. 18); procesul - verbal de examinare a obiectului din 04.08.2017, prin care a fost examinat un disc de model DVD-R 4.7 Gb, cu secvențe video (f.d. 20); planul geometric al bunului imobil și planul reprezentării părților componente ale clădirilor (f.d. 22-23);

- doar a trecut în revistă probele prezentate de acuzare, admitând astfel o eroare gravă de fapt, devreme ce există o contradicție evidentă între cele reținute prin decizia supusă contestării și probele administrate, or instanța de apel fără a proceda la o apreciere și evaluare a elementelor de probă, proprii activității sale, a pronunțat o decizie deficitar motivată, în sensul oportunității achitării inculpatului Cojocaru Mihail.

- eronat a indicat că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, nefiind prezentă latura subiectivă, or, aceasta se caracterizează prin intenție directă, astfel încât în speța supusă examinării constatăm că, făptuitorul nu s-a conformat la cerința categorică și expresă a victimei, de a părăsi domiciliul ei;

- fapta încriminată inculpatului Cojocaru Mihail, nu numai că a adus atingere valorilor sociale cu privire la realizarea în conformitate cu art. 29 din Constituție a dreptului la inviolabilitatea domiciliului, ci această atingere prezintă un grad de intensitate, care justifică sancțiunea penală conform prevederilor art. 179 alin. (1) Cod penal;

- instanța de apel, nu a depus efortul necesar pentru a nu lăsa nici un aspect al complexului faptic nestabilit, neconstatat astfel încât prin această inactivitate a lăsat fără argumentare fiecare din criticile și mijloacele de promovare a intereselor procesuale, iar situația creată se egalează cu nerezolvarea fondului apelului și condiționează necesitatea casării deciziei instanței de apel pe motivele și temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

8.1. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Mihail Scrob în numele inculpatului, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis în conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări

a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

Statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit, verificând și analizând *per ansamblu* decizia instanței de apel, raportată la criticele recurentului, constată că instanța de apel la adoptarea soluției nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii, or în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, chiar dacă dispozițiile art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale impun instanțele naționale să-și motiveze deciziile (hotărârea *Boldea versus România*), această obligație nu presupune existența unor răspunsuri detaliate la fiecare problemă ridicată, fiind suficient să fie examinate în mod real problemele esențiale care au fost supuse spre judecată instanței, iar în considerentele hotărârii trebuie să se regăsească argumentele care au stat la baza pronunțării acesteia.

În continuarea aceluiași gând, CtEDO a consemnat în repetate rânduri că, la judecarea cauzei de către instanța de apel și la adoptarea deciziei, aceasta nu se poate limita la preluarea totală sau parțială a motivării formulate de instanța de fond, ci trebuie să analizeze din nou cauza, în fapt și în drept, cu atât mai mult când este în situația pronunțării unei noi hotărâri, și să răspundă argumentat la criticile invocate de părți, or doar astfel se demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul examinării acestei cauze penale.

Din conținutul sentinței rezultă că instanța de fond la examinarea cauzei, a încetat procesul penal în privința lui Cojocaru Mihail privind învinuirea în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta constituie contravenția prevăzută de art. 335 Cod Contravențional, însă a omis să constate fapta prejudiciabilă comisă de inculpat.

Examinând apelul declarat de către acuzatorul de stat, instanța de apel corect a dispus casarea sentinței, însă, apreciind ca veridice, pertinente, concludente și utile declarațiile depuse de Cojocaru Mihail în calitate de inculpat și achitându-l pe motiv că nu sunt întrunite elementele infracțiunii, a lăsat fără apreciere faptul că persoana acuzată beneficiază de libertatea de a nu se auto-incrimina și că aceasta nu poartă răspundere pentru declarațiile făcute, decât în cazul în care el face un denunț intenționat fals că infracțiunea a fost săvârșită de o persoană care, de fapt, nu a avut atribuție la săvârșirea ei.

De asemenea, instanța de apel a constatat că „...inculpatul Cojocaru Mihail a intrat în grădina părții vătămate cu permisiunea primarului satului Guțan Valentin, cu scopul de a-și repara peretele găurit și a țevii de eșapament, iar potrivit prevederilor art. 391 alin. (1) Cod civil, orice proprietar este obligat ca, după primirea unui aviz scris sau verbal, să permită vecinului accesul pe teritoriul său, după caz, pentru efectuarea și întreținerea unei construcții, plantații și efectuarea unor alte lucrări pe terenul vecin.”, că „...intrarea lui Mihail Cojocaru, în curtea casei părții vătămate, pentru efectuarea lucrărilor de construcție, nu poate fi considerată pătrundere în domiciliu, or, acesta a intrat în grădina ultimei, fiind informat de tatăl său, Cojocaru Grigore că, a vorbit cu primarul și cu polițistul de sector, astfel, având permisiunea primarului, ultimii au început lucrările de reparație a țevii de eșapament.” și că „acuzarea de stat, aducându-i învinuirea lui Cojocaru Mihail, potrivit art. 179 alin. (1) Cod penal, urma mai întâi să verifice legalitatea acțiunilor părții vătămate, apoi să stabilească natura acestui litigiu și anume să stabilească dacă sunt prezente relații civile între vecini, care urmau să fie soluționate pe cale civilă sau pe cale penală.”

Colegiul lărgit notează, că instanța de apel, pripit a concluzionat că, inculpatul ar fi avut permisiunea primarului de a pătrunde în domiciliul părții vătămate, pentru a efectua lucrările de reparație a țevii de eșapament, și că la calificarea acțiunilor inculpatului conform prevederilor art. 179 alin. (1) Cod penal, acuzarea urma să verifice mai întâi legalitatea acțiunilor părții vătămate.

Or, potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) Cod civil (în vigoare la data producerii evenimentelor) și art. 19 alin. (1) Cod de procedură civilă, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. În cauzele civile, justiția se înfăptuiește potrivit reglementărilor legislației procedurale civile și numai de către instanțele judecătorești și de judecătorii ei, numiți în funcție în modul stabilit de lege. Constituirea de instanțe extraordinare este interzisă.”

Sub acest aspect se reține că, instanța de apel urma să verifice dacă primarul avea competența de a autoriza pătrunderea inculpatului Cojocaru Mihail în

domiciliul părții vătămate pentru efectuarea lucrărilor de reparație în temeiul art. 391 alin. (1) Cod civil (în vigoare la data producerii faptelor).

În altă ordine de idei, Colegiul constată că, instanța doar a descris probele prezentate de acuzare, însă nu le-a analizat și nu le-a dat apreciere în coroborare cu ansamblul probator, întemeindu-și soluția, în mare parte pe argumentele inculpatului cât și ale martorului Cojocaru Grigore (tatăl inculpatului) și ale primarului, care la fel a fost audiat în calitate de martor, fără a da apreciere tuturor probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și prin raportare la normele legale, pertinente cazului.

Prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, statuează că, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Astfel, la rejudecarea cauzei penale în ordine de apel, pronunțând o sentință de achitare în privința lui Cojocaru Mihail, instanța de apel indicând fapta de care este învinuit inculpatul, a admis încălcarea prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, menționând că „...*inculpatul Cojocaru Mihail se învinuiește de faptul că, fiind împreună cu cet. Conovalov Iuri Alexandr...*”, după care, constatând că „...*Cojocaru Mihail [...] a părăsit grădina vecinei, ulterior Conovalov Iurie a numit-o pe Gandrabura Nadejda cu cuvinte necenzurate și a coborât în grădină, pentru a finisa lucrările începute și care s-a mai aflat aproximativ 15 minute*” astfel a reținut și în privința lui Conovalov Iurie că ar fi fost pus sub învinuire, ba mai mult a constatat comiterea anumitor acțiuni, ca fiind comise de acesta, fără a ține cont de faptul că potrivit rechizitoriului, acesta nu a fost pus sub învinuire în prezenta cauză penală. Or, prin ordonanța din 28 septembrie 2017 (f.d.81, vol. I) s-a dispus încetarea urmăririi penale pe cauza penală nr. 2017021147, în privința învinuitului Conovalov Iuri, din motivul împăcării cu partea vătămată.

În cazul dat, având în vedere că un participant al infracțiunii în temeiurile prevăzute de lege a fost eliberat de răspunderea penală, în cazul unor circumstanțe esențiale, instanța de apel putea face referire în sentință la participarea acestei persoane la infracțiune, cu indicarea temeiurilor de încetare a procesului în privința lui (pct. 5. din Hotărârea Plenului CSJ nr. 5 din 19.06.2006, privind sentința judecătorească), însă la caz, instanța de apel a omis să indice că în privința lui Conovalov Iuri, procesul penal a fost încetat, în legătură cu împăcarea părților.

Subsidiar celor invocate mai sus, se reține că instanța de apel, și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, inclusiv declarațiile părții vătămate Gandrabura

Nadejda date în cadrul urmăririi penale (f.d. 9, vol. I) și declarațiile inculpatului Cojocaru Mihail date în cadrul urmăririi penale (f.d. 55-56, vol. I).

Rezumând cele menționate, Colegiul penal constată că în speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii*, ceea ce inevitabil duce la casarea deciziei instanței, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Față de cele ce preced, Colegiul reiterează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat și vizavi de problemele ce le ridică aceștia. Prin alte cuvinte, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, în decizia adoptată trebuia să expună concluzia generală pe marginea apelului, precum și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea criticilor invocate de procuror, analizând probele și indicând expres care sunt motivele respingerii unora și aprecierii critice a altora.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate de către părți sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat soluția adoptată, de asemenea instanța de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de procuror și astfel nu a soluționat fondul apelului declarat.

În contextul dat, se specifică că pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces, or în decizia instanței de apel lipsește analiza și aprecierea probelor.

În mare parte soluția instanței de recurs de a dispune rejudecarea se bazează pe statuările Curții Europene în speța *Năvoloacă c. Moldovei (cererea nr. 25236/02)*, hotărârea din 16.12.2008, unde Curtea având a se pronunța asupra acestei cauze a considerat că chestiunile care urmau a fi hotărâte de către Curtea

Supremă de Justiție nu puteau fi examinate în mod corespunzător, ca chestiuni ce țin de un proces echitabil, fără o apreciere directă a circumstanțelor factologice prezentate de părți pe marginea speței deferite judecării (*a se vedea Botten v. Norway, 19 februarie 1996, §§ 52 și 53, Reports of Judgments and Decisions 1996-I și Popovici, citată mai sus, § 72*). Având în vedere că, Curtea Supremă de Justiție nu are competența să facă o examinare directă în fapt, ea are competența de a dispune rejudecarea cauzei de către instanța ierarhic inferioară. În cazul de față, ținând cont de viciile care afectează și sentința instanței de fond, echitatea cere ca Curtea Supremă de Justiție să dispună rejudecarea cauzei.

În consecință, instanța de apel nu a respins argumentat toate alegațiile procurorului invocate în cererea de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanță decisivă în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Or, admițând apelul declarat cu aplicarea prevederilor art. 409 Cod de procedură penală, instanța de apel a adoptat o hotărâre diametral opusă solicitărilor apelantului și în virtutea legii, era obligată să dea răspuns la toate argumentele invocate în apel.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate în instanța de judecată, inclusiv să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă și prevederilor art. 417-418 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel urmează să țină cont de prevederile art. 436 Cod de procedură penală care se referă la procedura de rejudecare și limitele acesteia, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și să constate prezența sau lipsa vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, ținând cont de motivele invocate în apeluri și dispozițiile expuse la pct. 9 al prezentei decizii și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în strictă conformitate cu prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Cojocaru Mihail Xxxxx*, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 03 septembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion

Judecător

Craiu Nicolae

Judecător

Cobăneanu Ala